

ראיון עם זאב צל בנושא מרדף ואדי שובש

ראיון דניאל יוגל 18.12.02

העמותה להנחלת מורשת הצנחני

מה היה הרקע למבצע?

גילו עקבות חדירה בגיזרת מחולה, ליד הכפר בידה. הזעיקו כוחות שכללו: כוח מהפלוגה שלי ב, עוד כוח של מ"פ בשם מצא וגם סיירת חרוב הגיע.

התחלנו ללכת על העיקבות בבוקר מוקדם, הן הובילו מזרחה לכיון מעין עין קעון. אני הייתי מ"פ ב בגוד 50.

ב 6 בבוקר, ארגנתי כוח מהפלוגה, הגעתי לשטח עם הכוח וגם יתר הכוחות הגיעו והתחלנו ישר ללכת בעיקבות.

הלכנו מזרחה, היה חם מאוד - 47 מעלות, יותר מאוחר הצטרפו מסוקים ועשו חיתוכים.

המשכנו ללכת רגלית. ההליכה הייתה קשה מאוד היה מאוד חם.

הגענו למזלג הוואדיות, במקום הזה הודיע לי הגשש שהמחבלים עזבו את ההליכה הנוחה בואדי, והם עולים על השלוחה למעלה.

במקום הזה הגשש אמר לי שהם למעלה, הייתה חירבה בשיא הגיבעה.

ביקשתי מהמג"ד לקחת מסוק ולעלות למעלה, המג"ד אמר שאין זמן.

התחלנו לוטס למעלה רגלית, רוב האנשים היו במצב של יבוש גמור, היה חם בצורה בלתי רגילה. השעה הייתה 1:30 אחרי הצהריים.

לקחתי את הסמ"פ שלי, הוא וט"פס על שלוחה אחת שביננו הפריד גיא צר.

וט"פסנו וסרקנו את הבית הראשון ולא היה בו שום דבר, המשכנו לתפס ושם ראינו את הבית הנוסף. במקום הזה עומד עץ חרוב.

המשכנו לוטס וכשהגענו למקום עץ החרוב הודיע לי ה ס' שלי שהוא רואה מישהו בתוך הבית למעלה.

כל החפ"ק והכוח היה מאחורי. היינו בעמדה נחותה מאוד לעומת הבית.

ישר הודעתי למג"ד שאני פותח באש, המג"ד אמר לי "אל תפתח באש - זה כוח אחר שלנו שהוקפץ למעלה, הכוח של מצא".

מה שהתברר כלא נכון, הכוח של מצא אכן הוקפץ - אך למקום אחר. הכוח של מצא עשה חסימה במקום אחר.

ואז כשהוא לא נתן לי לפתוח באש - הם פתחו באש. היינו בטווח של 80-100 מטר מהם, אבל במדרון נמוך לגמרי.

הם זרקו עלינו מטח רימונים. במטח הראשון אף אחד לא נפע.

הראשון שסגר עלינו טווח היה המג"ד/סמג"ד(לא זוכר), צעקתי לו לשכב כיון שהשטח היה נחות לחלוטין - הוא חטף מיד. ואז הסמג"ד גם ניסה להגיע אלינו וגם הוא חטף. שניהם הושבתו.

אתה לקחת פיקוד ?

לא היה שם אף אחד חוץ ממני, אני עשיתי הכל. השארתי רתק שכלל סמל ועוד חייל, שמאי שיביץ שנהרג במרדף הזה. היינו בסה"כ שם למעלה 6 או 7 חיילים.

דילגתי לאחור ועשיתי איגוף. האיגוף לקח זמן כי היה ואדיון כזה והיה חם מאוד. התחלתי לסגור טווח לכיון הבית, הם ירו עלינו, בשלב שהתקרבו לבית והסתערנו ראינו את דובדבני שהסתער מכיון אחר - לבד הוא היה.

בהסתערות נהרג לי עזרא אשר מ"כ שלי. סה"כ הגענו לבית ארבעה אנשים.

דובדבני זרק רימון פנימה. אני נכנסתי גם פנימה.

התחילו לירות עלינו ממערה שהיתה מסביב לבית, והיתה מוקפת אבנים.

בבית היו שני מחבלים, אחד ברח ואחר כך הרג אותנו מצא, אחד ירה עלי - אני יריתי בו ופגעתי בו עם העוזי. פגעתי לו ביד.

הם נכנסו למערה, והם המשיכו לירות עלינו.

היו שני מחבלים במערה, יריתי ררני"ט והכנסו מטענים למערה, בשלב מסויים נכנסנו למערה וחיסלנו את שניהם. היו שם שני מחבלים, אחד היה פצוע זה שיריתי בו.

בסוף המרדף היו לי שלושה הרוגים בפלוגה, לחרוב היו עוד שלושה הרוגים.

היה שלב שחשבת שהמבצע הולך להיכשל?

לא. היה ברור לי שצריך לחסל אותם.

היה אפשר לגמור את כל העיניין בצורה הרבה יותר קלה אם היו מקפיצים אותנו למעלה - והיינו יורדים אל היעד במקום לעלות אל היעד.

היה שם חיפזון מיותר לגמור את העיניין מיד ולטפס על המדרון, כשתיפסנו על המדרון היה ברור לי שאנחנו הולכים להיתקל כיון שהבית הראשון שלט בצורה מוחלטת על השטח וגם הבית השני.

אילו מסקנות היו לאחר המבצע?

גם כשחם ומסוכן צריך להפעיל את הראש, ולא צריך לרוץ גלויים.

ההתקדמות של המג"ד והסמג"ד הייתה טעות, בתרגילים הם רגילים לעמוד

במקום, לא נעים להגיד זאת

את התחקיר ניהל ראש מה"ד של אז- אריאל שרון. קמתי ואמרתי את הדברים.

איזה ערכים המבצע יכול להנחיל לחיילים של היום?

קודם כל דבקות במשימה. וצריכים להפעיל את הראש, הנימוק לא לעלות עם המסוקים היה שאין זמן שהערב ירד והם יגיעו לכפרים בגלבוע, היה לוקח עוד עשר דקות עם המסוקים - ואולי התוצאות היו שונות אי אפשר לדעת.

אי אפשר היה לירות טיל על הבית ולהפיל אותו?

ירינו גם ררנייטים והכל, אך הסתבר שהם ירו גם מהבית וגם מאזור המערה וגדר האבנים. לא זיהנו אותם.

הסמג"ד נפטר בעיקר מהיבוש ואיבוד דם.

בדרך נפצע לך חייל והעמסת אותו על המסוק?

לא אני העמסתי אותו. שלחתי את הסי שלי שיעמיס את הפצועים על המסוק, המסוק נחת ליד העץ - הם הכניסו RPG דרך העץ במסוק, ורק במזל הוא פיסס את המסוק כשכל הפצועים וההרוגים היו עליו.

לסיכום המרדף היה יכול להסתיים אחרת אם היו פועלים בצורה יותר נבונה.